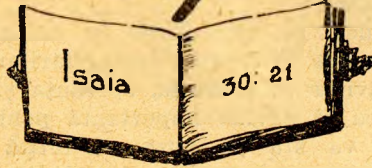

Vocea din Vîmă

1930

ACEASTA E CALEA
UMBLATI PE EA
FĂRĂ A VĂ ABATE
LA DREPTA SAU LA STÂNGA

CONTINUTUL:

	Pag.
Scopul acestei reviste	2
O epistolă deschisă	3
O privire în genere și semnele timpului	7
Să lucrăm în Christos împreună	11
Suntem la plug?	12
Cei cu mișcarea „Penticostalistă”? .	14
Pornim la drum	16

Vie împărăția ta, facă-se
voia ta precum în cer, așa
și pe pământ. Matei 6:10.

astă lunară, morală și religioasă. Apare sub supravegherea unui
comitet. Editor și girant răspunzabil: I. BURLEACU, Cluj.

FEBRUARIE

No. 1.

1930 10 21

EXEMPLAR LEGAL.

Scopul acestei reviste.

Scopul acestei reviste este de a servi, ca o mână de ajutor tuturor acelor ce în acest timp al secerişului au înţeles chemarea cerească (Apocalips 18:4), şi s'au retras din învălmăşagul învăţăturilor omeneşti lângă picioarele Domnului Isus, pentru a învăţa dela El cum trebuie să se poarte pe acest pământ.

Cercetările ei deşi se vor ocupa cu examinarea unor profetii Biblice, pe care le compară în lumina întâmplărilor de astăzi, totuşi va trata articole speciale privitor la credinţa, speranţa şi caracterul creştinismului şi de aceea misiunea ei devine importantă pentru toţi cei consacraţi.

Această revistă va sta pe pază neclintită pentru a apăra temelia speranţei creştine, care azi de mulţi e tăgăduită, adică răscumpărarea prin sângele preţios a lui Christos „care s'a dat pe sine preţ de răscumpărare pentru toţi (1 Timotei 2:6; 2 Petru 1:19), şi care noi susţinem, că e singura bază a iertării păcatelor. Deci întemeiaţi pe aceasta singură bază, urmează o clădire a caracterului, simbolizat prin „aur, argint şi pietre scumpe“ (1 Corinteni 3:11—15; 2 Petru 1:5—11), care se trage din cuvântul lui Dumnezeu prin studii şi rugăciune.

Din Sfânta Scriptură aflăm clar următoarele:

Că numai credincioşii consacraţi pe deplin lui Dumnezeu, formează „biserica sa“. — Efesceni 2:20—21; 1 Corinteni 3:16; 6:19; 2 Corinteni 6:16; 1 Timotei 3:15; 1 Petru 2:5; Ebrei 3:6.

Că timpul Vârstei Evangheliei a fost special desemnat pentru alegerea, cioplirea, formarea şi instruirea credincioşilor consacraţi, iar când ultima dintre aceste „pietre vii“ va fi terminată, marele Maestru le va întruni la olaltă prin prima înviere, într'un templu glorios, de unde, binecuvântările lui Dumnezeu va curge peste întreaga omenire timp de o mie de ani. — Vezi Apocalips 20:4 şi 6; 21:9—10; Ezechiel 47:1—11; Apocalips 22:1—5.

Că datoria prezentă a bisericii e aceea, de a lucra la propria ei desăvârşire, de a se pregăti pe sine pentru marea lucrare, la care va lua parte timp de o mie de ani, împreună cu Christos (Apocalips 20:4), să desvolte în sine orice har, să crească înspre desăvârşire în toate fructele spiritului sfânt (Galateni 5:22), pentru a fi o evanghelie deschisă înaintea lumii, atât prin viaţa ei, cât şi prin mărturia despre Impărăţia lui Dumnezeu, ce trebuie pusă la orice ocazie potrivită. — 2. Corinteni 3:2—3; Matei 24:14, şi

că un timp de aspru încercări trebuie încă să vină peste toţi cei consacraţi pentru a li se proba credinţa, speranţa, iubirea şi răbdarea lor. — Evrei 12:27; 1 Cor. 3:15; Luca 21:12—18, când fiecare cum va întâmpina aceste cercări, aşa va câştiga şi aprobarea Domnului. — Matei 24:9—13.

Abonamentele, precum şi orice corespondenţă să se trimită pe adresa: I. Burlacu, Cluj, Calea Căşianu 80.

Costul unui abonament în ţară pe un an este	100 lei
Costul unui abonament în ţara pe jum. an —	50 lei
In America pe un an — — — — —	1 Dolar
In Cehoslovacia pe un an — — — — —	30 Coroane
In Jugoslavia pe un an — — — — —	50 Dinari
In Bulgaria pe un an — — — — —	100 Leva

O epistolă deschisă.

Tuturor celor în Christos și mai cu seamă bătrânilor cari să ostenesc între voi.

Iubiților Frați!

Fără nici o îndoială voi toți sunteți adânc conștiincioși despre faptul că o condiție foarte seroasă există în Biserica Domnului: și că o încercare cruciată este asupra lui Israel spiritual. Fără privire individuală asupra întrebărilor, cari acum în tot locul să ridică și agită pe frați, noi cei bătrâni cari suntem puși ca îngrijitori peste turma Domnului, suntem mișcați de a ne deștepta să privim mai serios la situația, în care ne aflăm și mai cu seamă de a ne ținea într'o stare cât se poate de apropiată de cuvântul și conducerea Domnului.

Creștinul care își astupă urechile și mintea la toate cele ce nu vin dela o obârșie sigură și adevărată, acela se pune pe sine însuși cât și pe alții într'o poziție periculoasă, devenind neplăcut lui Dumnezeu: și astfel Dumnezeu nu instruește pe așa unii, pentru că ei dovedesc în fapt că nu au destulă iubire față de Domnul și nu iubesc învățătura. — Apoc. 13:9, Psalm 25:9, 10.

Fără îndoială noi toți putem vedea că Domnul a îngăduit o mare încercare asupra Bisericii Sale din pricina doctrinilor (învățăturilor), cari au apărut în Turnul Vegheator (Lumina Biblii). Dar de ce natură ar fi această încercare? Este o încercare de credință pentru o „Organizație“ și o încercare de credință către Principurile adevărului și a dreptății.

În trecut noi cu toții am pus umăr la umăr și am sprijinit societatea, și deasemenea am cugetat că este potrivit de a sprijini și diferențele ce s'au făcut în privința învățăturilor greșite, cari să părea că nu sunt importante ori prea serioase față de marele lucru ce'l săvârșea societatea în trecut.

Prin aceasta să părea că noi avem destule dovezi a fi aprobați de Dumnezeu și primiți: dară avem noi oare care pricină scripturală de a crede că societatea face totdeauna lucru pe care l'a început? Desigur nu. Și tocmai de aceia, cugetând mai serios asupra lucrului — după ce am fost legănați, încât unii dintre noi dorm încă și acuma în leagănul „Organizației“ fără nici o grijă, crezând că se vor deștepta chiar în ceri, — am fost deșteptați de Domnul și luminați de a cerceta „Dacă spiritele (învățăturile) sunt dela Dumnezeu ori nu?“

Noi cu toții recunoaștem că societatea a fost un canal de adevăr, dar acuma a devenit un canal de rătăcire, de care încă nu toți pot să vadă. Ori ce ar fi încercarea, noi putem fi asigurați că Domnul va aproba și primi pe cei, cari vor lua seamă la unele îndemnuri, ca acestea după cum zice El în Marcu 13:33, 37: Domnul va fi pe partea dreaptă și nici decum pe partea nedreaptă care duce spre rătăcire. Totdeauna e bine a fi

drept, și niciodată nedrept, pentru că altcum nu întrunim scopul chemării noastre din Apocalios 14:4.

Astfel credem, că voi veți putea vedea la ce punct stăm noi și veți aprecia îndemnul nostru de a sta lângă Domnul și vă veți păzi de a nu sta de partea rătăcirii, *până când vom avea o asigurare, că societatea, de care am atârnat noi mai înainte a devenit în armonie și deplină relație cu Dumnezeu și cuvântul Său*, deoarece până acuma tot lucruri, de care nu așteptăm și nu sunt în armonie cu Scriptura vedem, că s'au întâmplat și se întâmplă.

Priviți de exemplu la scandalul provocat la Cluj tocmai de către acei ce pretindeau și pretind că sunt „organizația lui Dumnezeu“. Ați observat cum-că până atunci, până când au mers toate bine, au fost fiii păcii, dar de îndată ce a fost vorba de a pierde, au uitat, că sunt pe calea îngustă și că poate Dumnezeu îi probează prin aceasta, întrebându-i orice metodă lumească numai de a învinge, călcând în picioare sfatul Domnului din Matei 5:39 și pe a lui Pavel din 1 Corinteni 6:1—6. Asemenea procedee sunt aspru mustrate de Biblie. Vezi Mica 3:5. Ne este și greu de a arăta ce mijloace au întrebuit de a se pune jos unul pe altul, totuși credem, că Iehova prin înțelepciunea sa a permis să se întâmple și așa, pentru ca și ei să fie cunoscuți de alții până la ce nivel stau cu ascultarea și ca ei înșiși să observe, că sunt slabi și păcătoși, ca și ceilalți și că au trebuință de milă. (Ce bine ar fi dacă ar fi ajuns la această convingere.)

Simplu de a urma unei organizații ar fi un lucru ușor de a intra în Impărăția Cerului și dacă numai de a urma organizații ar fi încercarea, atunci mulți ar putea să intre acolo, chiar și de acei nepotriviți. Domnul nu aprobează pe acei, cari sunt credincioși numai sectelor și organizațiilor pământești.

Dar cineva ar întreba: „Au nu este societatea rânduită de Dumnezeu? Nu este ea canalul Adevărului?“ Noi zicem, că da a fost, dar dela un timp în coace au degenerat. Și acuma argumentul pentru „canal“ este o exactă asemănare cu „Infalibilitatea“ Papală, care pretinde, că Biserica Vizibilă este depozitul ori magazina de adevăr, și papa e vorbitorul oficial infalibil (adecă, care nu poate greși) în vorbirile sale. Toți studenții Biblii, cari țin la canal, țin în efect tot aceeași doctrină cu referare la societate și vorbirile ei oficiale infalibile. Pilda o avem în unii frați, care socotesc ca păcat dacă le spui să examineze cu Scripturile cele ce citesc, fiind convinși, că nici nu se poate să fie altfel. Apoi altă pildă o avem în circulariile trimise de către centrul organizației tuturor adunărilor cu ocazia scandalului din Cluj, când unii frați le-au urmat orbis sfaturile, fără a se întreba dacă Domnul și Scripturile aprobă unui creștin să recurgă în caz de neînțelegeri la avocați și tribunale. Și astfel rătăcirile și greșurile ei sunt la fel ca și în sistemul Bisericesc Papal. Satan acuma iară joacă rolul său cel vechiu știind cum a reușit în trecut, așa va reuși și în viitor.

Noi aflăm în istoria lui Israel carnal, că Domnul a întrebuințat persoane în legătură cu „organizația“ vizibilă, dar de obicei aceste persoane au fost de *a trage atenția la greșurile și păcatele aceloră, cari oficial reprezentau „organizația vizibilă“*, și făcând ei astfel își trăgeau asupra lor înfruntări și persecuții, ca și unii din noi. Ieremia 26:4—11. Reformatorii ori trimișii celor șapte Biserici a Vârstei Evanghelică au fost canale de Adevăr Dumnezeesc, deși ei nu au fost infalibili, și nici nu au pretins.

Referându-ne la subiectele Turnului Veghetor (Lumina Biblii), cari turbură mințile creștinilor cugetători în toată lumea, e foarte ușor de a vedea, că adevărații studenți ai Scripturii au ajuns la încheiere, că acest veghetor a început a zidi pe fundament: lemne, fân, paie, trestie și a. m. d., care în curând va ajunge o grămadă răsturnată, pentru că au întortolocat toată Scriptura, făcând pe mulți să cadă cu totul dela Adevăr, și deasemenea toți stăm ca într'o moșirlă. — 2 Tim. 3:13—17.

Clădirea acestei doctrine s'a compus în aceștia 5 ani din urmă, decând Cartea cu Milioane nu a reușit de a se dovedi adevărată. Indată după aceea în 1925 a apărut în Turnul Veghetor, că „Domnul a intrat în Templu în 1918“, și fără îndoială mulți frați nu au luat seama la această anunțare și nimenea nu a putut vedea unde va conduce și cât departe se va întinde, deși autorul acestei idei e bazat pe Malaki 3:1—3. Totuș această Scriptură nu-și află locul aici, precum nici cartea Milioanelor în 1925. — 5 Moi. 18:20—22.

Și îndată după aceea s'a dat loc la o mulțime de eresuri și eluzii, după cum au apărut subiectele „Haina dreptății“, „Caracter și Legământ“, „Sacrificii și Servicii“, cari au avut un mare efect asupra fraților simpli și slabi, cari după ce au cetit și li s'a predicat că ei trebuie să urmeze conform acelor subiecte, dacă voiesc a avea partea cu Domnul la Impărăția ceriului. Și apoi frații și-au propus astfel: „Dacă eu mă voi angaja cu bucurie în lucrul organizații de a vinde cărți, atunci Domnul cu siguranță mă va primi și aproba, fără privire la celelalte datorințe ale mele neimplinite față de Domnul.“ Negreșit aceste subiecte au avut mare rezultat asupra Bisericii cauzând mai pe urmă ca mulți să-și piardă coroana dela premiul înalt, fiindcă numai „*cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu*“. Fratele Russel ne-a tras atenția, că ca creștini adevărați trebuie să ducem o viață sfântă și curată, desvoltând un caracter asemenea, ca a lui Isus, bazat fiind la aceasta pe I Petru 2:1—3; Galat. 5:22—23; II Petru 1:5—11, pe când conducătorii organizații de azi învață întors. In asemănare cu aceasta, „După faptele lor îi veți cunoaște.“

Dacă se întâmplă să le atragi atenția la careva dintre aceștia de a face o deosebire între adunare și teatru, sau între podoabele de aur ce le poartă la urechi, gât sau mâini, și între podoabele spiritului sfânt din Galateni 5:22 și 2 Petru 1:5—11, numai decât îți răspunde, că Domnul nu voiește dela noi caracter, ci activitate, de a mărturisi despre împărăția Sa, iar dacă stăruiești să le spui, că în fața Domnului mai bine e primită ascultarea, de-

cât jertfa, după cum ne învață și Mana din 5 Februarie și 13 Maiu, atunci te declară, că ești contra împărăției lui Dumnezeu ,aruncându-te în clasa lui Antichrist. Vezi L. B. No. 1, anul 2, pagina 8, paragraful 34—35. Nu credem, ca va fi vreunul printre acei ce cunosc pe Dumnezeu și planul său de mântuire, care să fie contra venirii pe pământ a împărăției lui Dumnezeu, iar acuzele de mai sus, nu sunt decât armele de apărare în contra acelor ce lovesc prin morala lor, în „drăguțul de Adam (corp)“.

Domnul ne spune: „Nu se poate culege struguri din spini, nici smochine din ciulini“ și lângă aceasta adaogăm și noi și zicem: Nu are nici un efect munca noastră ce o depunem, ca altora să le spunem despre împărăția Domnului și legile sale sfinte, până când noi nu dovedim prin viața noastră, că acele legi le iubim și le respectăm.

După ce s'a propus și confirmat, că Domnul a venit în 1918 în Templul Său, încheierea s'a tras cum că nici o profeție nu s'a putut înțelege mai înainte de 1918. De aceea s'a dat loc la multe alte eresuri greșite, arătând că nici Volumul al 7-lea, care a fost aprobat de judecătorul Rutherford și organizație în 1917, mai pe urmă a fost renunțat cu toate explicările sale, ca o carte fără nici o valoare: și de asemenea cele 6 volume și Mana au fost puse de Organizație și vorbitorul ei infalibil, la o parte, ca niște cărți fabuloase și nici de o treabă. Astfel dând loc la o mulțime de alte explicări inchipuite și fanatice, dovedind, că ei explică cele mai mari profeții în sensul cel mai adevărat, după cum știți, că a fost „Nașterea unei națiuni“. „Vărsarea spiritului sfânt“ schimb. epocelor Filal și la Laodicia, autoritățile din Rom. 13:1—6, cât și altele, astfel pretinzând, că numai lor li s'a descoperit toate din 1918. „De când Domnul a venit în Templu.“

Cu toată siguranța, dacă aceste articole ar fi ieșit din altă obârșie, și nu din „canal“ la nici un caz nu ar fi fost primite de nimenea, dar fiindcă vin prin „canal“, nu au cugetat că sunt spre stricarea caracterului creștin. Fapte 20:30.

Nimenea din cei binecunoscuți cu faptele ce s'au petrecut în trecut, nu va pretinde, că refinarea fiilor lui Levi a început în 1918 (Mal. 3:1—3) sau că descoperirile cele mai afunde s'au descoperit numai de atunci încoace.

Noi cu toții, cari am studiat reîntoarcerea Domnului, știm că Domnul s'a reîntors în 1874, când „secerișul“ a început, iar curând după aceea a început curățirea (refinarea) fiilor lui Levi, și de atunci aceeași refinare continuă mereu și încercarea, ori probarea lor credem, că e chiar acuma în zilele noastre, după declarația din Ebrei 12:27: „Încă odată voi clătina, sgudui pământul (rânduiețile pământești) și cerul (rânduiețile religioase). Astfel după toate eresurile și rătăcirile, cari atrag pe fiii lui Levi, nu vor putea reuși a înșela pe cei adevărați, după cum oțetul și acidul nu sunt în stare a strica culoarea aurului, cât nici valoarea lui, tot astfel nici aceste rătăcirii nu vor putea reuși în contra fiilor lui Levi de ai disolva, ci vor rămânea neclățiți pentru a primi o împărăție eternă.“ — Ebrei 12:28, 29.

Apostolul ne spune, că „vine timpul când învățătura sănătoasă nu va fi suferită (chiar acuma de unii, cari au fost urmași a lui Isus), ci își vor întoarce urechile lor la fabule“. — 2 Tim. 4:3, 4. Invățătura, că Domnul a intrat în Templul său în 1918 e o fabulă întregă, și toate celelalte concluzii bazate pe această doctrină sunt deasemenea fabule (închipuiri).

Am putea continua în discuție pe această linie mai mult și mai pe larg din profeții cu privire la timpul prezent, dar nu voim a vă ocupa timpul vostru cel prețios în această epistolă, ci vom discuta tot ce va fi de lipsă pe linia aceasta în corpul acestei reviste, la care ca creștini adevărați vă rugăm să ne dați mână de ajutor de a o putea răspândi spre onoarea lui Dumnezeu și a lui Isus Christos Fiul său, cât și pentru edificarea creșterii noastre în credință, speranță, iubire, har și deplină cunoștință cu privire la chemarea și alegerea noastră, ca membri a Sionului adevărat, care au a fi cu Mielul. — Apoc. 14:1.

Mai departe, în scurte cuvinte spre încheiere dorim, ca nimenea să nu înțeleagă greșit, ca și cum am vorbi rău de cineva, ori am căuta de a face vre-o propagandă, ci dorim a aduce lumină și încurajare celor ce au plecat pe calea strâmtă în urmele lui Isus, umblând cu îngrijire, studiind cuvântul adevărului (candela picioarelor noastre Psalm 119:105) și a fi sârguincioși de a cerceta cu siguranță ce este drept și nedrept. — Fapte 17:11.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O privire în general și semnele timpului.

O altă vargă peste Israel.

Deși în fapt jugul mohamedanilor în pământul sfânt în țara jidovilor a fost rupt cu desăvârșire cu doisprezece ani înapoi: varga înspăimântătoare de ură și ucidere iară e asupra lui Israel, și alt capitol s'a mai adăugat lângă celelalte, cari s'au scris în timp de 2.520 ani.

Această răscoală și ură din partea arabilor musulmani a cauzat perdere a sute de vieți. Inșă aceasta nu trebuie să ne combată dela speranțele noastre ce așteptăm, ca Dumnezeu să înlătore orbăia dela Israel, care este deja foarte aproape. Intr'adevăr, realizăm din paginile profetice, că până când îi va elibera și restatornicii Dumnezeu în favoarea sa, ei trebuie să sufere și să simtă mâna cea crudă și fără de milă a persecuției, cea mai aspră dintre toate pățaniile în legătură cu ceea ce e numit în Scripturi Strâmtoarea lui Iacob (Ieremia 30:7, 8). Dar suntem asigurați, că tot în acest timp Dumnezeu își va descoperi puterea Sa și va lupta pentru Israel, ca în zilele din vechime.

Aceasta încă nu e strâmtoarea lui Iacob.

Răscularea Musulmanilor în contra jidovilor în Palestina nu o primim, ca strâmtoarea lui Iacob, dar cu toate acestea vedem, că e aproape. Strâmtoarea lui Iacob, va fi o altă strâmtoare din partea multor na-

țiuni (Zaharie 14:1—3), pe când această isbucnire ce s'a întâmplat decurând nu împlinește explicarea profetii, deoarece în timpul prezent e o atitudine favorabilă pentru toți jidanii, special pentru organizația Sionistă în Palestina. Britania ține mandatul garantând pace, rânduială și asigurare pentru protecția poporului din pământu sfânt.

Orîșicum simpatia noastră e pentru săracii jidani, cari au devenit victimele unor crime crude, noi credem că providența lui Dumnezeu de patru mii ani față de acest popor nu este neamintită în această nedumerire și năcaz. Dar puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu poate toate să le conducă și să le reguleze spre a disciplina și pregăti pe poporul său de a fi gata să primească pe Mesia la timpul cuvenit.

În considerarea celor întâmplate decurând în Palestina este exact cu ceea ce fratele Russel a arătat în Turnul Veghetor din 1897 și e de un special interes în timpul prezent pentru noi.

„Timpul strâmtorii lui Iacob“.

Pe când strâmtoarea și nedumerirea din ziua răsunării Domnului va fi special peste creștinătate și eventual peste toate națiunile, precum suntem informați prin Profetul (Ezekiel 38:8, 12), dar cea din urmă explozie va fi peste poporul Israel readunat din toate țările la Palestina. După cum vedem Profetul ne arată, că va fi o mare strângere de iudei în Palestina decât la început (Ezekiel 38:11, 12).

Toți oamenii sunt martori, că această adunătură de iudei s'au început deja și o mișcare mai mare să așteaptă de a se aduna la Palestina, care e arătat prin cuvintele lui (Jeremia 16:14—17, 21).

Domnul este destul de vrednic de a împlini toate la timpul lor. În orice țară și națiune întrebarea să ridică „ce să facem cu jidanii?“ Noi vedem, că acesta e frâul lui Iehova, care conduce pe națiuni de a sili pe jidovi, ca să iasă și să plece în țara promisiunii, chiar în așa chip, după cum au fost siliți să iasă din Egipt, cu grăbire, cu vite, cu bunuri și încă li s'au împrumutat vase chiar dela vecinii lor (Exodul 12:31—36). După cum vedem profetia, tot așa va fi plecarea lor din Rusia, Polonia, Bulgaria, România și toate celelalte țări, ca să se îplinească profetia lui Ezekiel.

Această rasă, care iarăși va fi restatornicită în țara promisiunii, va fi separată dintre toate națiunile, curând va fi adoptată la noua situație și va locui pământul deșert și pustiu. Dar încă odată valul furios de durere și mâhnire va trece peste acest popor mustrat: pentru că după cum profetul ne arată, că cel din urmă războiu și luptă va fi în Palestina. Pe când Israel va fi în pace și liniște, locuind în cetate fără ziduri și fără armată, dintr'odată națiunile vor năvăli asupra lor după cum cetim în (Ezekiel 38) Israel va fi fără apărare. „Vai de Israel că mare este ziua aceea: asemenea ei nu a mai fost; este timpul strâm-

torării lui Iacob: totuși el va scăpa.“ (Ieremia 30:7; Ezekiel 38:15—16.)

În mijlocul strămtorării lor Dumnezeu se va descoperi, ca să apere pe poporul său, ca și în zilele de demult, când favoarea sa a fost cu ei, ca națiune. Astfel că culmea lor de desperare va fi ocaziunea lui Dumnezeu de binecuvântare. Și astfel orbia lui Iacob va fi înlăturată pentru totdeauna. (Romani 11:25—30.)

Oare semnifică ceva semnele din anul 1929?

Cumplitе furtuni și vărsări de ape, secete, cutremur de pământ au dat dovadă în toate vârstele, că nu numai omul a fost subт blăstăm, ci și casa sa — pământul este deasemenea subт blăstăm. Și nu numai, că omenirea geme și suspină în dureri și năcazuri până acuma, așteptând după o nouă dispensație, ca să vină o zi mai bună. Pământul deasemenea geme și exploadează spre a deveni perfect și eliberat cu desăvârșire la deplina condiție spre a deveni iară un Eden (rai), care va fi potrivit pentru omenirea restatornicită și desăvârșită, ca să poată locui fără frică.

Anul 1929 s'a dovedit a fi de un fel neobicinuit de atmosferă și condițiuni peste tot pământul. Cei, cari sunt devotați de a preveghea sunt foarte interesanți despre raporturile semnelor timpului, dorind schimbarea timpului, în care Dumnezeu a îngăduit răul și moartea, ca să se schimbe într'o dispensație de dreptate și viață pentru întreg neamul omenesc. Și întrucât condițiile climatice sunt radicale, ni se propune o mare posibilitate de schimbare, pe care noi rezonabil o așteptăm, astfel aceste propuneri ne atrag atenția noastră ca privighetori a profetiilor. Chiar și observătorii lumеști iau sama la aceste întâmplări și se minună neînțelegând ce ar însemna? Noi cităm pe scurt din peana unui scriitor, a cărui observări sunt publicate în New York Times la 25 August 1929.

„Vremea lumеi s'a specializat în secete peste partea de răsărit a Statelor Unite America, 2 treimi tot s'a uscat, tot și pășunile vitelor, încât paguba se ridică la peste zece milioane de Dolari, dar pânăce va trece vara și suma se va ridica poate de zece ori mai mare. Britania Mare deasemenea a fost atăcată de o nespusă secetă, și nu numai agricultura a fost păgubită aspru, dar deasemenea apa a lipsit în multe orașe și sate. Deasemenea din China raportul ne vine, că seceta a cauzat atât sete, cât și foamete teribilă.“

Nu numai seceta a cauzat rău.“

„În conexie a fost furtuni mari în statul Conecticut în 18 Iulie încât a înecat toate stradele prin oraș. În Colorado au căzut nouri, încât casele plutiau pe apă, ca luntrele și o mulțime de oameni, copii și femei fură perduți în apă. Timpuriu în Iulie torrente de apă au inundat în

India și China, încât și elefanții pluteau pe apă ca păpușele și fără nici un ajutor, fură înecate vitele și oamenii. 400 ființe umane fură înecate în Persia prin vărsările de apă din 10 și 11 Iulie. În 13 Iulie apa a cauzat moartea subită la 500 oameni. În 5 Iulie o furtună cumplită cu tunet și cu trăsnet a lovit fără milă peste Europa centrală, fiind cea mai grozavă furtună ce nu s'a mai întâmplat din 1778. În Japonia în 23 Mai a plouat 18 ore, în care a spălat și căile ferate, făcând pagube de sute de milioane.

„O mușcare de frig.“

În decursul lui Ianuarie și Februarie iarna trecută a fost neobici-nuit de frig în istoria de 200 ani. Europa a experimentat cel mai grozav frig. În Balcan trenurile fură oprite 2 săptămâni din cauza omătului și a frigului. Roma a fost acoperită toată cu omăt gros. Lupii flămânzi au ieșit afară la sate, mâncând tot, chiar și oameni. Regele și regina din Danemarca au fost oprți în loc cu trenul în Baltic, încât au dege-rat. Vapoarele în Germania nu puteau ieși din port până când nu veniau focarii să desghete cu făclii de acetilină. În Paris locuințele, cari depen-dau pe cădura de gaz, nu vor uita degrabă cum a înghețat gazul lor. Șase mii de persoane au murit de frig în Anglia numai.

„O astfel de listă s'ar putea lungi încă foarte mult și s'ar putea acoperi multe pagini, dar spațiul nu ne permite aici.“

Noi putem de sigur aștepta că încurând mare schimbare să ia loc în climă și în pământ, înainte de a fi pământul pregătit după cum a fost grădina Eden, spre a deveni locaș perfect pentru om în viața viitoare. Uricane, vărtejuri, cicloane, cutremur de pământ, vărsări de apă, frig, secetă și a. m. d., acestea ne dovedesc, că pământul nu este perfect încă și de aceea se vede, că o prelucrare se mai cere. Noi nu ne putem îndoi după ce am învățat, că ce este planul lui Dumnezeu al vârstelor: din care putem cunoaște, că pământul trebuie să ajungă la culmea perfecțiunii, ca grădina casei omului din raiul viitor al omului la sfârșitul Domniei lui Mesia, când omul va fi trecut prin toate probele și încercările. (Ezekiel 36—34, 35). Astfel, că toți cei supuși și ascultători să se bucure de favoarea lui Dumnezeu, pentru că acolo nu va mai fi blăstăm, nici peste oameni, nici peste pământ. Și dacă acestea au a fi adevărate și au a se împlini fizical cât și moral în „Ziua de pregătire“, catastrofa răului se va sfârși și râuri de apă limpede vor izbucni în pustiu, și pământul ca roza va înflori. (Isaia 35:1, 2.) Subt Domnia lui Mesia tot pământul va deveni un rai glorios (Ezekiel 36:34—5).

„Să lucrăm cu Christo împreună.“

**Suntem soli in locul lui Christos, că și cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi.
2 Cor. 5:20.**

Aceasta însărcinare e una din cele mai onorabile și noi nu ne minunăm, că Pavel scriind către Corinteni; s'a declarat pe sine și pe cei dimpreună cu el lucrători, ca lucrători împreună cu Dumnezeu și cu Isus Christos. El i-a rugat ca să nu primească în zadar darul lui Dumnezeu de împăcare. Dar nu numai bătrânii conducători ai adunării sunt lucrători dimpreună cu Christos, ci fiecare, care e chemat la viață „dimpreună cu Christos“. După cum butucul de vie nu poate produce fructe fără de vițe, tot așa e și cu Christos. Trebuie să lucrăm dimpreună cu dânsul, dupăcum vițele lucră dimpreună cu butucul și aduc mult fruct, tot astfel e și cu noi, să rămânem în butucul viei adevărate, adică în Christos. Dacă noi am putea cunoaște numai ce înseamnă cuvântul „Dimpreună cu Christos“ și într'adevăr am ținea la aceasta, cât fruct am putea noi să producem? Cât talent și energie nu s'a pierdut și se pierde încă și acuma sfortându-ne noi înșine de a ne mântui singuri și a lucra în vie străină. Cât de ușor și vesel ar fi lucrul nostru și cât de luminată ar fi unirea noastră de împărtășire și necazurile și osteneala noastră nu ne-ar apăsa așa de mult, ca și când nu lucrăm „împreună cu Christos“. Unirea și împărtășirea cu Christos în privilegiul spiritual și serviciul nostru sunt întregul secret a vieții creștine.

Dacă voim a fi dimpreună lucrători cu Christos, apoi trebuie să privim la El și să ne învățăm dela El, să-l luăm ca exemplu și lucrătorul Părintelui în afacerile sale. Deci să ne însemnăm unele din cele mai semnificante calități a Domnului, cari au fost în legătură cu lucrul său între oameni.

Mai întâi, e scris despre El: „Iată vin să fac voia Ta o Doamne! Imi place să fac voia ta o Dumnezeule!“ „Legea Ta e scrisă în inima mea“. Aceasta trebuie să fie cheia de notă a tuturor celor ce voiesc a servi lui Dumnezeu. Nu serviciul de lucrare este mai întâi, ci mai întâi este voia lui Dumnezeu, pe care noi trebuie să o facem. Lucrul nu e totdeauna după mintea și plăcerea noastră, ci după cum Isus a căutat în toate a împlini și a fi în dulce armonie cu Părintele. De multe ori lucrul e încurcător și plictisitor și deosebit în multe amănunte. Secerișul totdeauna e mai plăcut decât aratul și sămânatul, îndelungă răbdare și grijire nu e totdeauna în mintea noastră. Osteneala, nedumerirera, legăturile, loviturile și închisorile sunt totdeauna în calea noastră. Cu toate acestea noi trebuie să recurgem la lucrul de servici: „Imi place să fac voia ta o Doamne Dumnezeul meu“.

Mai departe notăm, că Domnul a zis: „Pentru dânsii eu mă sfințesc“ (Ioan 17:19). Nu numai pentru noi înșine ne sfințim, ci și pentru alții, pentru că aceasta ne este reflectat din exemplul său, care este un principiu de acțiune pentru alții. Spre a ne putea pune în lucru pentru alți oameni, e necesar o adâncă împărtășire cu Christos spre a putea fi umpluți mai întâi cu iubirea Dumnezească.

Chiar pe acei, cari îi iubim mai tare, sunt nepăsători și nerecunoscători de multe ori, deși am umbla noi cu cea mai mare îngrijire față de dânșii, nu am putea lucra foarte mult între dânșii. De aceea lucrul nostru stă între aceia, pe cari noi natural nu avem a îngriji de ei și care nu de multe ori sunt neinteresati și supărători față de noi. După ce odată suntem inspirați de iubirea lui Christos și mișcați de voința lui Dumnezeu, noi putem face toate prin Christos, care ne ajută. Acest principiu în lucrul nostru „Dimpreună cu Christos“ înseamnă o înaltă consacrare cu negare de sine prin care noi învățăm „a nu îngriji numai de ale noastre, ci și de ale altora“. Numai aceasta ne poate învăța pe noi, ca să nu fim respectători de persoane și de a nu iubi mai mult pe oameni mai bogați și mai îmbrăcați, fiindcă nici Dumnezeu nu e căutător în față, ci la inimă. Isus fiind chipul lui Dumnezeu, ori la fel de caracter ca Părintele, nu s'a rușinat de a vorbi cu femeea decăzută Samaritană, pentru că acesta a fost un exemplu de a face voia lui Dumnezeu și pe de altă parte de a se sfinți pentru alții. „Mâncarea mea este de a face voia celui ce m'a trimis.“ — Ioan 4:34.

Uitându-ne la Isus exemplul nostru.

Invățând astfel, Dumnezeu ne îndreaptă atenția către Isus, unicul, în care a avut toată bunăvoința, îndemnându-ne a observa viața și serviciul său cu credincioșie întrebuițând tot timpul în serviciu, pentru care a venit în lume. El totdeauna a fost „în afacerile Părintelui“. „Mâncarea mea este de a face voia celui ce m'a trimis“. Ținta vieții sale e clar arătată: „Eu trebuie să fac lucrările celui ce m'a trimis, până e ziuă, vine noaptea când nimeni nu poate lucra. Deci să observăm cum serviciul Mântuitorului nostru a fost aprobat de Părintele, de care deasemenea ne putem bucura și noi dacă putem spesa timpul nostru cel scurt în serviciul său, de a putea fi întâmpinați cu dulce răsplată: „Bine serv bun și credincios“, care ai stăruit a lucra dimpreună cu Christos. Într'adevăr fericiți vom fi când vom putea zice la sfârșitul zilelor noastre „am sfârșit lucrul, pe care mi l-ai încredințat, pentru că nu am zidit pe fân, paie, trestie și lemne, care pot fi arse, ci pe aur, argint și petre scumpe“. — 1 Corinteni 3:11—15.

(Tradusă din Christ Herald. Oct. 1 29)

Suntem la plug ?

Și Isus zise: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi nu e vrednic pentru împărăția lui Dumnezeu (Luca 9:62.)

În momentul când Domnul a vorbit aceste cuvinte, împrejurul său se aflau mulți ascultători, care de dragul de a urma pe scumpul lor învățător fiecare făcea promisiuni, că se va întovărăși cu dânșul în lucrarea sa, dar însă cu unele condiții, de a le da voie mai întâi să aranjeze unele afaceri de a le lor pe acasă și după aceia bucuroși se vor înrola în slujba sa.

Desigur, Domnul, care a fost meșterul limbei și al graiului, a găsit cu aceasta ocazie cea mai frumoasă expresie, prin care să întipărească în mintea lor condițiile chemării cerești prin spunându-le cuvintele de mai sus. Nu știm ce efect vor fi avut asemenea sfaturi, pentru cei ce se aflau în jurul Mântuitorului, dar fapt este, că situația ce încunjură azi pe poporul lui Dzeu, este într'o apropiată asemănare cu acelor ce făceau Domnului propunerile de mai sus.

Cu toții, atunci când am înțeles pentru prima dată chemarea și cuvântul Domnului, am fost foarte doritori de a urma sfaturilor și conducerii sale prin orice împrejurări ce Dzeu le va permite pe calea îngustă. Au trecut mai mulți ani de atunci de când am pus plugul său pe ogorul inimei noastre, pentru a întoarce acest pământ înțelenit din cauza păcatului și pentru a-l pregăti pentru o semănătură nouă. Am tras cu bucurie câteva brazde, însoțite de cântări, de laudă și mulțumită, gândind că aceasta muncă a noastră va fi una din cele mai binecuvântate pe acest pământ.

Se pare însă că din pricina multor bucurii ce ne-au întâmpinat în lucrul acesta noi am uitat, că pământul, pe care lucrăm, e un pământ plin cu buturugi, măracini, pietre, ș. a., așa că tocmai când cântăm dulcele melodii, odihniți în speranța sfântă, deodată plugul se oprește bruscă!... Ce s'a întâmplat?? O buturugă, pe care noi nu am văzut-o la suprafață a fost în calea plugului nostru și în care ne-am izbit... Acum ce e de făcut? Dacă vom asculta de îndemnul cărnei, ea ne va spune, că e mai bine a ne uita înapoi și a lăsa mânele după plug, apucându-ne fiecare de unele afaceri de-ale noastre, pentru că e probabil, ca și pe viitor să întâlnim asemenea buturugi, sau să ne îndoim, că acesta ar fi fost plugul lui Dzeu!... Când am auzit și înțeles chemarea făcută de Domnul (Apoc. 18:4), am răspuns cu bucurie, zicând: „Aici sunt Doamne, ca să fac voia Ta“. În felul acesta am început a smulge buruienile și măracinii păcatului, pentru a semăna în loc voința Dzeească reprezentată prin fructele sp. sfânt. Gal. 5:22. Tocmai când credeam, că munca noastră e pe terminate, Dzeu a lăsat să vină peste noi unele experiențe, în fața cărora carnea noastră a început să tremure...

Nu este greu de a afla scopul acestor experiențe, când avem în vedere meseria plugăritului. Arătura și semănătura nu sunt destule pentru a pregăti un ogor pentru cultivat, de aceia după semănătură se mai întrebuintează un instrument numit „grapa“, care îndeplinește două scopuri importante: (1) Scoate cu dinții ei de prin brazda întoarsă toate rădăcinile pentru a fi uscate de soare, care altcum s'ar prinde iarăși, (2) amestecă sămânța printre țărână, ca așa se capete umezeala pământului pentru a încolți.

La fel, credem, că și experiențele de pe calea îngustă, sunt rânduite de Dzeu, ca într'insele se ne vedem neputințele noastre și de a scoate la suprafață slăbiciunile noastre, despre care poate, noi credeam, că nici nu le mai avem, dacă ne-am consacrat Domnului, și deci când știm, că acesta e mij-

locul lui Dzeu de a ne arăta mai bine căile sale, ne este oare permis a descu-
raja sau a ne „uita înapoi“? Apost. Pavel ne spune: „Dacă cineva dă înapoi,
sufletul meu nu găsește plăcerea într'însul“. Ebr. 10:38. Pe lângă acestea,
avem doar un nor de martori înaintea noastră, care în fața experiențelor a
rămas neclintiți în credința și speranța lor (vezi Ebrei 12:1—2), pentru a
se dovedi ascultători Domnului și cu mâna pe plugul său. Oare ei, nu au
fost numai niște oameni ca și noi? Da, dar dragostea de Dzeu i-a făcut în
stare să primească cu bucurie și mulțumită orice. Romani 8:35—39.

Deci să ne ridicăm și noi, iubiți frați și surori, la înălțimea chemării
noastre, înfruntând cu bucurie (Iacob 1:2—3) orice obstacol al căii înguste,
pentru a dovedi până la capătul vieții, că suntem fii a lui Dumnezeu, în
școala sa de pregătire, și că toate experiențele acestei vieți, le socotim ca
întâmplări de clipă, în fața marelor binecuvântări, ce ne vor întâmpina,
dacă vom rămâne supuși și credincioși până la moarte. II Corint. 4:17;
Apoc. 2:26—27.

Cei cu mișcarea „Penticostalistă“?

... **Cercați spiritele să vedeți dacă sunt dela D-zeu . . . I. Ioan 4:1.**

Fiind cunoscuți cu faptul, că în multe locuri mișcarea „Penticostalistă“
câștigă teren tot mai mult printre credincioși și fiindcă cunoaștem foarte
bine acest spirit (învățătură) ne simțim datorii de a face o lămurire între
spiritul, credința și speranța unui adevărat creștin și între aceia ce se pre-
tinde și susține de această sectă. Locul nu ne va permite aici de a aduce toate
dovezile, prin care credem că cu ajutorul lui Dzeu vom putea limpezi
această învățătură, dar promitem cititorilor noștri, că în numerile viitoare
vom continua studierea acestei probleme, care sperăm să fie spre satisfacția
tuturor.

Oamenii lui Dzeu întotdeauna au fost dornici de a cunoaște ce va
aduce viitorul, deoarece acest simț a fost întipărit de Domnul în inima lor
atunci când le-a spus: „Multe mai am a vă spune vouă, dar nu le puteți
purta greutatea acum“ (Ioan 16:12). Probabil, că acest aviz făcut de Dom-
nul i-a îndemnat pe Apostoli să ceară dela El, tot mai multe informațiuni,
cu privire la timpul și semnele, după care se va putea cunoaște atât reve-
nirea sa la domnie (Luca 19:12), cât și sfârșitul acestei lumi rele din pre-
zent (Matei 24:3), la care cerere, Domnul le spune, că acel timp, va fi mar-
cat în mod deosebit de unele evenimente, așa încât cei veghetori, le vor
putea cunoaște.

Printre alte evenimente importante ca: războaie, foamete, boli, neînțe-
legeri și nemulțumiri printre popoare (Luc. 21:25—26), El le arată și un
alt fapt de o deosebită importanță, pe care atât la începutul vorbirii sale,
precum și în decursul vorbirii, voiește să-l întipărească în mintea Apostoli-
lor. El le spune: Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva, căci mulți

vor veni în numele meu zicând: Eu sunt Christosul și pe mulți vor amăgi. La versul 23—28 zice: Atunci de vă va zice cineva: Iată aici e Christosul sau acolo, să nu credeți, căci se vor scula mulți Christoși mincinoși și profeți mincinoși și vă vor arăta semne și minuni, ca să amăgească dacă e cu puțință și pe cei aleși... iar unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.

Deși cuvintele Domnului din aceste texte, la început sunt destul de clare, totuși cele din urmă (v. 28) pare că e învelit într'un mister, care numai așa îl putem înțelege, dacă îl citim în legătură cu v. 45—46. Deci Domnul ne arată clar, că deși sfârșitul acestei epoci va fi învelit de întuneric, produs atât din cauza nemulțumirilor de printre oameni, cât și din cauza multor învățături rătăcitoare, totuși, El ne spune, că în acel timp va avea un serv pe acest pământ, prin care va da la slugele sale hrana cea adevărată, pentru ca casa credinței să nu fie tulburată sau nelămurită în ce privește adevărul despre planul lui Dumnezeu de mântuire.

Faptele, ne sunt martore, că potrivit hotărârii Dzești din Daniil 12:4,12 și Matei 13:30, la „timpul cuvenit“ (1874) Domnul a făcut clar adevărul său (sau taina ascunsă din veacuri și generații) cu privire la răscumpărarea făcută pe Golgota, precum și adevărul cu privire la alegerea și chemarea credincioșilor în vârsta Evangheliei. Ei bine, după ce inimile noastre au fost mulțumite și îndestulate cu această hrană binecuvântată, deodată unii dintre noi au ajuns la convingerea, că această hrană nu e bună sau nu e de ajuns, și că ne mai lipsește ceva, anume: „Spiritul sfânt“, bazându-și această presupunere pe versul din Fapt. Ap. 19:2.

Noi nu tăgăduim, că acest text nu ar fi din Scriptură, dar facem o greșală când ne agățăm de un text din Scripturi pentru a ne îndreptăți o idee a noastră, fără a ne întreba, dacă acel text are vreo legătură cu timpul nostru sau nu! E adevărat, că în ziua Apostolilor, spiritul sfânt, adică puterea lui Dumnezeu, cu ajutorul căruia Ei puteau pricepe voința Sa, se manifesta în chip vădit sau zgomotos, după cum sunt arătate unele cazuri în N. Test., dar cauzele, pentru care Dumnezeu lucra în acest fel sunt mai multe: (1) Atât poporul lui Israel, cât și păgânii în mijlocul cărora se aflau Apostolii erau atât de împetriți la inima lor, în ce privește recunoașterea lui Mesia în persoana lui Isus, încât profetul Isaia îi muștra foarte aspru spuindu-le, că și în limbi străine le va vorbi, dar totuși ei nu vor asculta. De aceea Ap. Pavel spune, că „limbile sunt semne pentru necredincioși“ (Comp. Is. 28:9—11 cu I. Cor. 14:20—22). (2) În acel timp, Biblia nu era încă scrisă, de aceea era de lipsă, ca Dumnezeu să lucreze cu semne și minuni (Ebrei 2:4), totuși Ap. Pavel cugetându-se la timpul când legile lui Dumnezeu vor fi scrise, ca și un regulament al voinței lui Dumnezeu și a vieții creștine, spune, că „limbile vor înceta (2 Cor. 13:8), pe când iubirea, care este esența caracterului creștin, trebuie să rămână pururea.

(Va urma.)

Pornim la drum.

Titlul acestui articol ne arată hotărîrea noastră de a continua drumul, pe care am pornit atunci când ne-am consacrat Domnului. Multe și amare ne-au fost unele experiențe pe calea aceasta, totuși amintindu-ne, că Domnul ne-a turnat acest pahar pentru a ne dovedi credincioșia și supunerea față de dânsul, inima noastră trebuie să treasă în cântări de laudă în cuvintele psalmistului: „Binecuvântați popoarele pe Dumnezeu nostru și faceți să se audă vocea laudei sale, a celui ce a păstrat în viață sufletul nostru și n'a lăsat să se clătească piciorul nostru; că tu Dumnezeule ne-ai cercat pe noi. Ne-ai curățit cum se curăță argintul. Dusu-ne-ai în cursă, pusa-i sarcina grea pe coapsele noastre, lăsați-o oameni să încalice pe capul nostru, trecut-am prin foc și prin apă și scosu-ne-ai la loc imbelșugat. — Psalm 66:8—12.

Nu putem să precizăm ce ne vor fi experiențele pe viitor, dar știm, că drumul creștinului este încă îngust și de aceea „prin multe greutăți trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu“. — Fapte 14:22.

Privind înapoi la timpul Domnului, observăm că și experiențele lui se înmulțiau în măsură cum se apropia de Ierusalim (Luca 18:31—33) și dacă noi ne-am hotărît să parcurgem acelaș drum, pe care a mers El, nu ne vom mira dacă crucea din zi în zi ne va deveni tot mai grea.

Avem însă nădejdea, că „cel ce a început lucrul său cel bun în noi“, îl va și duce la îndeplinire, dacă vom rămânea supuși și credincioși adevărului său.

Nu voim ca prin modesta noastră scriere să forțăm părerile cuiva, ei voim însă a veni în ajutorul celor ce din cauza multor încercări de pe calea îngustă, au devenit oboșiți sau descurajați, silindu-ne a le îndrepta atenția la sfatul Domnului și a sfinților săi, care e singurul leac de a vindeca asemenea răni.

Mai departe, ne vom sili de a apăra adevărul cu toată puterea cuvântului ce ne-o va da Dumnezeu, pentru a-l feri de orice spirit sectarian ori de unde ar răsări acesta, amintindu-ne, că aceasta a fost și misiunea Domnului în această lume (Ioan 18:36). Pe cel ce nu se va uni cu noi în apărarea și respectarea acestui scump adevăr, nu-l vom invidia sau blestema, știind că o atare faptă nu aparține caracterului creștin.

Fiind deci conduși în apariția noastră de orice cuget cinstit, onest, curat și credincios și cu simpla intenție de a da o mână de ajutor celor în lipsă, avem speranța, că toți cei credincioși vor aprecia munca noastră și o va sprijini, atât prin abonarea acestei reviste, cât și prin sfaturile lor, pe care noi le vom primi cu toată bunăvoința, iar așa cum suntem departe unul de altul, vom uni rugăcunile noastre pentru a le trimite ca o tămâie mirositoare la tronul de har, drept mulțumire pentru toate cele ce ne-a dat și ne dă.

„VOCEA DIN URMA“